3

ஜெபம்

ஜெபம் என்பது எது அல்ல . . .

ஜெபம் என்பது ''உள்ளானதாக'' இருக்கிறது. இது மிகவும் மேன்மையாகப் பிரபலமானதாக இருக்கிறது. மதம் என்பது “உள்ளான தாக'' இருக்கிறது. மதப்புத்தக் கடைகள் ஆண்டிற்கு சுமார் 40 கோடி ரூபாய்களுக்குப் புத்தகங்களை விற்கின்றன. உணர்வுகள் “உள்ளானவை களாய்” இருக்கின்றன. மாயாவாதம் என்பது “உள்ளானதாக” இருக்கிறது. ஜெபக் கருத்தரங்குகளும் தியானங்களும் நடத்தப்படுகின்றன. ஜெப காலை உணவுகள் பிரபலமாக இருக்கின்றன. ஜெபப் போராட்டங்களில் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் கலந்துகொள்ளுகின்றார்கள். “வளமான சுவிசேஷப் பிரசங்கியார்கள்” என்பவர்கள், “ஜெபவீரர்களை” அபிஷேகம் செய்விக்கின் றார்கள். இன்றைய நாட்களில், “நீங்கள் விரும்புகின்ற எதையும் ஜெபத்தில் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்'' என்ற கருத்து மேம்பாடுகளினால் மக்கள் மோதப்படுகின்றார்கள். இது களிப்பூட்டுவதைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் குழப்பமூட்டுகிறது. மதரீதியான இந்த உள்ளார்வத்தில் நாம் அகம் மகிழ வேண்டுமா? அவசியம் இல்லை.

நினைவில் வையுங்கள், தேவன் அளிக்கின்றார் ... சாத்தான் போலியா னவைகளை மட்டுமே தருகின்றான். மதவியலாளர்கள் தேவனைப் பற்றிப் பேசுகின்றார்கள், ஆனால் அவர்கள் வேதாகமத்தின் தேவனைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை. இன்றைய நாட்களில் பலர் மூடநம்பிக்கையான விசுவாசம் கொண்டுள்ளார்கள், ஆனால் வேதாகம ரீதியான விசுவாசம் கொண்டிருப்ப தில்லை. மனிதர்கள் ஜெபத்தை சுயநலத்திற்காகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள், ஆனால் ஒரு வேதாகம ஜெபத்தை இவ்வாறு பயன்படுத்தவில்லை. தெளிவான பல பிரச்சனைகள் கலந்துரையாடப்பட வேண்டும்.

ஜெபம் என்பது மந்திரமாக இருப்பது இல்லை. இது மாயவல்லமைகள் எதையும் கொண்டிருப்பது இல்லை. ஜெபம் என்பது ஒரு குறுக்கு வழி அல்ல. ஜெபத்தின் சிலாக்கியம் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படக் கூடாது. எல்லாவற்றைக் காட்டிலும், ஜெபமானது சாத்தானுடையதாகக் குறைத்து விடப்படக் கூடாது. ஜெபம் என்பது சுயநலமானதாகவோ அல்லது கர்வம் மிகுந்ததாகவோ இருப்பதில்லை. வளமையை ஜெபத்துடன் இணைத்தல் என்பது அபாயகரமானதாக உள்ளது! ஜெபத்தில் இருந்து செல்வங்களை வாக்களித்தல் என்பது தவறான யூகமாக உள்ளது. தேவனை “தூதுசெல்லும் பையனாக'' குறைத்தல் என்பது மதவிரோதக் கொள்கையாக உள்ளது. ஜெபத்தை இன்னொரு “எப்படி செய்வது'' என்ற தந்திர வேலையாகக் குறைத்தல் என்பது அற்பத்தனமானதாக உள்ளது.

விசுவாசம் - ஜெபம் என்பது "இதை இயேசுவிடம் திருப்புங்கள்" என்பதாக இருப்பது இல்லை. ஜெபம் என்பது சிந்தனைக்கு ஒரு பதிலீடாக இருப்பதில்லை. ஜெபம் என்பது செயல்களுக்குப் பதிலாக வைக்கப்படக் கூடியது அல்ல. ஜெபிப்பதற்கு ஒரு காலம் உண்டு! ஜெபிப்பதை நிறுத்தி வைத்து செயல்படுவதற்கு ஒரு காலம் உண்டு! ஜெபித்தல் பற்றி ஏதொன்றும் செய்யாமலேயே அதைப் பற்றி நன்கு உணர்ந்து திரும்புவதற்காகவே மிகவும் ஏராளமானவர்கள் ஜெப தியானங்களுக்குச் செல்லுகின்றார்கள்! ஜெபம் என்பது குற்றமுள்ள மனச்சாட்சியைக் குணப்படுத்தும் மருந்தாக ஒருக்காலும் இருப்பது இல்லை. தேவன் மட்டுமே செய்யக்கூடிய *செயல்கள் உள்ளன. நான் மட்டுமே* செய்தாக வேண்டிய *செயல்கள் உள்ளன! நடைப்புக்கேற்ற, புதுமையான மதமானது எளிமையான உண்மைத் தன்மையின் இடத்தை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.*

ஜெபம் நம்மை நன்றாக உணரவைக்காமல் இருக்கலாம். ஜெபத்தைப் பற்றி எழுதப்பட்டு நம்மை மூழ்கடித்துள்ள ஏராளமான புத்தகங்கள் "ஜெபத்தில் உச்சகட்ட அனுபவங்கள்" பற்றி சாட்சி கொடுக்கின்றன. இது புத்தகங்களை விற்கப் பயன்படலாம், ஆனால் இது வேதாகம ரீதியானது அல்ல. வேதாகமத்தில் மக்கள், "தங்கள் முழந்தாள்களில் இருந்தார்கள்" அல்லது "தங்கள் முகங்குப்புற விழுந்தார்கள்." அங்கே அவர்கள் "உச்சகட்ட அனுபவங்கள்" எதையும் கொண்டிருந்தது இல்லை! இயேசு [கெத்செமெனேயில்] ஜெபித்தபோது மரணத்திற்கேதுவான பெருந்துயர் கொண்டு, இரத்தத்தை வியர்வையாகச் சிந்தினார்! அங்கே "அவர் உச்சகட்ட அனுபவம்" எதுவும் கொண்டிருந்தது இல்லை. ஜெபமும், "நன்றாக உணருதல்" என்பதும் ஒன்று கலப்பது இல்லை! ஜெபம் ஒரு பலியாக உள்ளது ... ஜெபம் துன்புறுதலில் முடியலாம்.

ஜெபம் ஒருவரை, "மதரீதியாக மேன்மையானவர்" என்று உணரச் செய்யக் கூடாது. சிந்தனை, விவாதம் அல்லது நேர்மையாக இருத்தல் என்பதற்கு மாறாக திருச்சடங்கு தெய்வபக்தி என்பது பிறரை கீழானவர்களாக்குகிறது: "நான் அதைப் பற்றி ஜெபித்தேன்!" இந்த பதிலானது, அவர்களோடு கருத்து வேறுபடுகின்றவர்கள் தேவனுக்கு எதிராகப் போர் செய்கின்றார்கள் என்று அர்த்தப்படுகிறது! அச்சம் தரத்தக்கது! மிகவும் தெய்வபக்தியாகப் பேசுகின்றவர்களைக் குறித்து நான் பயப்படுகின்றேன்: "ஆவிக்குரிய வகையில் உங்களைக் காட்டிலும் உயர்வான மட்டத்தில் இருக்கின்ற நான் அதைப் பற்றி ஜெபித்துக் கொள்வேன்." ஜெபத்தைப் பற்றி உயர்வாகப் பேசிக்கொள்ளுதல் என்பது தாழ்மையைப் பற்றிப் பெருமை பாராட்டுவது போன்றதாக உள்ளது! இப்படிப்பட்ட மக்களை இயேசு, தங்களின் ஜெபங்களுக்குப் பின்னால் ஒளிந்துகொண்டுள்ள மாய்மாலக் காரர்கள் என்று அடையாளப்படுத்தினார் (மத். 6:1-18). ஜெபம் தாழ்த்துகிறது. நீங்கள் அதிகம் ஜெபிக்கும்போது, நீங்கள் ஜெபிக்க அதிகம் கற்றுக் கொள்ளுகின்றீர்கள்.

திறமையாகக் கையாளுவதற்கு ஜெபம் பயன்படுத்தப்படக் கூடும். இதை தொலைக்காட்சிப் பிரசங்கியார்கள் அன்றாடம் செய்கின்றார்கள்! அவர்கள் உங்கள் பணத்தைக் கேட்கின்றார்கள், பின்பு ஜெபத்தினால்

உங்களை வெட்கப்படுத்துகின்றார்கள். எனக்காக ஜெபியுங்கள் என்பது மட்டுமே நான் எந்த சபையிடமும் எனக்காக அவர்கள் செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிற ஒரே விஷயமாக உள்ளது. எச்சரிக்கையாய் இருங்கள்! நிகழ்ச்சிகளை விற்பது அல்லது தங்கள் [சுய] வழியைக் கொண்டிருப்பது என்பது எப்போதும் சோதிக்கக் கூடியதாக உள்ளது மற்றும் இது, சபை நடத்துனர்கள் ஜெபத்திற்குப் பின்னால் ஒளிந்துகொள்ள சௌகரியமானதாக உள்ளது. "இதைப் பற்றி ஜெபியுங்கள்" என்பது, வேதாகம அதிகாரம் அல்லது சிந்தனைக்குப் பதிலீடாக இருப்பதில்லை. ஆவியில் "உங்களைக் காட்டிலும் பரிசுத்தவான்" என்று கூறிக்கொள்ளக் கூடிய மக்களைப் பற்றி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். ஜெபத்தின் மூலமாக சபையைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய சகோதரர்களைப்பற்றி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். வேதாகம ரீதியான ஜெபம், தேவனையோ அல்லது மனிதனையோ திறமையாகக் கையாளுவதில்லை. திறமையாகக் கையாளுதல் என்பது எப்போதுமே - விசேஷமாக ஜெபத்தின் பின்னால் ஒளிந்துகொள்ளுகின்றபோது - தவறானதாக உள்ளது. "சகோதரர் ஹோட்ஜ் அவர்களே, உங்களுக்காக ஜெபம் மட்டும் செய்துகொள்வேன்" என்று சொல்வது தீய குறியான, அற்பமான, பயமுள்ளதாக இருக்கக் கூடும்.

ஜெபியுங்கள் ... தேவனிடத்தில் ஜெபியுங்கள்.

ஜெபத்தில் பிரச்சனைகள்

மத்தேயு 20:20-28

"இயேசு பிரதியுத்தரமாக: 'நீங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது இன்னது என்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை ...' என்றார்" (மத். 20:22அ).

நமது ஜெபங்கள் பிறரைப் புண்படுத்துமா? நமது ஜெபங்கள் கூடுதலான பிரச்சனைகளுக்குக் காரணமாகி, மோசமான விஷயங்களை மிகவும் மோசமானதாக்கி விடுமா? இதை நாம் எதிர்கொள்வோம்! பல ஜெபங்கள் அவைகள் கேட்கப்பட்ட வகையில் பதில் அளிக்கப்படுவது இல்லை! சகோதரர் சேவியர் அவர்களின் தோட்டத்தில் அவரைக்காய் காய்க்காதது ஏன்? மக்கள் மழைக்காக ஜெபிக்கின்றார்கள், ஆயினும் வெயில் காய்கிறது. சகோதரர்கள் வாழ்வதற்காக ஜெபிக்கின்றார்கள், மற்றும் அவர்கள் இறக்கின்றார்கள். இயேசுவும் பவுலும் குறிப்பிட்ட விஷயங்களுக்காக மூன்றுமுறை ஜெபித்தார்கள், ஆனால் அவர்களின் ஜெபம் மறுக்கப் பட்டது. இன்னும் சிந்தியுங்கள். நீங்கள் விரும்பியது கிடைக்காதிருந்தால், ஏன் தொடர்ந்து ஜெபிக்க வேண்டும்? இது ஜெபத்திற்கு விலைகொடுத்து ஆசீர்வாதங்களைப் பெற விரும்புகின்ற சுயநலமான மக்களின் கேள்வியாக உள்ளது! தாங்கள் தாழ்மையுள்ளவர்கள் என்று நினைக்கிற மற்றவர்கள், தங்களுக்கு உகந்த ஆசீர்வாதங்களுக்காக ஜெபிப்பதற்குச் சங்கடப்படுகின்றார்கள். இதுவே ஜெபத்தின் முரண்பாடுபோல் தோன்றும் மெய்யுரையாக, ஜெபத்தின் ஆழ்ந்தறிவான இரகசியமாக இருக்கிறது.

நாம் கற்றுக்கொண்டுள்ளது என்ன? ஜெபத்தில் அல்ல, தேவனில்தான் வல்லமை உள்ளது! தேவன் ஜெபத்தைக் கேட்டு அதற்குப் பதில் அளிக்கின்ற தேவனாக இருக்கின்றார். தேவன் ஜெபத்தை கவனித்து கேட்டு செயல் படுவதால் ஜெபம் வல்லமை நிறைந்ததாக உள்ளது. ஞானமிக்க முதிய நண்பர் ஒருவர், "நீங்கள் தேவனைத் தேடும்போது, வழிகாட்டுதலைப் பெறுகின்றீர்கள்; நீங்கள் தேவனின்றி வழிகாட்டுதலைத் தேடும்போது, நீங்கள் ஒன்றையும் பெறுவது இல்லை" என்று கூறினார். ஜெபம் தேவனை மாற்றுகிறது என்று நினைத்தலானது தேவன், மனிதன் மற்றும் ஜெபம் ஆகியவை பற்றி தகுதியற்ற சிந்தனையைத் தரக்கூடும். மனிதனின் மனமானது தேவனுடைய மனதைக்காட்டிலும் உயர்வானதாக இருப்பது இல்லை! பரலோக முடிவில் ஈடுபட்டிருத்தல் என்பது மனதை தயங்க வைக்கிற, தாழ்மைப்படுத்துகிற, பயபக்திக்குரிய விஷயமாக உள்ளது! நாம் இதை உணர்ந்து அறிவோம்! ஆழ்ந்தறிவுள்ள இறையியல், தர்க்கவியல் மற்றும் நடைமுறைப் பிரச்சனைகள் ஜெபத்தைச் சூழ்ந்துள்ளன. ஜெபத்தைப் புரிந்து கொள்ளுதல் என்பது தேவனைப் புரிந்துகொள்ளுதலாக

உள்ளது. ஜெபம் எவ்வளவு எளிதானதாக இருந்தாலும், ஜெபம் பற்றிய எந்த விஷயமும் எளிதானதாக இருப்பதில்லை!

தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் உள்நுழைவதற்கு நேரம் தேவைப் படுகிறது! வேதாகமத்தைப் படிப்பதற்கு நேரம் தேவைப்படுகிறது; ஆராதிக்க நேரம் தேவைப்படுகிறது; பரிசுத்தமாயிருக்க நேரம் தேவைப் படுகிறது; ஜெபிக்க நேரம் தேவைப்படுகிறது. ஜெபம் என்பது உதவியற்ற வர்களுக்கும் தாழ்மையானவர்களுக்கும் மட்டுமே ஆனதாக உள்ளது. ஜெபத்தில் நாம், இந்த அண்டத்தைப் படைத்தவரான யெகோவா தேவனு டன் பேசுகின்றோம். ஒரு அரசரிடம், ஒரு பிரபலமானவரிடம், ஒரு புகழ்பெற்ற வீரரிடம் ஒருவர் என்ன கூறுவார்? சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனிடத்தில் ஒருவர் என்ன கூறமுடியும்? இப்படிப்பட்ட அறிவு எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக உள்ளது. நான் பேசுகின்றேன், தேவன் கேட்கின்றார்! ஆச்சரியமான விஷயம்! தேவன் இதை அனுமதிப்பதுடன், இதை கட்டளை யிட்டும் இருக்கின்றார்!

எவ்வாறு ஜெபிப்பது என்று மனிதன் அறிவது இல்லை

நாம் எவ்வாறு ஜெபிப்பது என்று அறிவது இல்லை. நான் எவ்வாறு அறிகின்றேன்? வேதாகமம் பின்வருமாறு கூறுகிறது: "... நாம் ஏற்றபடி வேண்டிக்கொள்ள வேண்டியதின்னதென்று அறியாமலிருக்கிறபடியால் ..." (ரோமர் 8:26). மத்தேயு 20:20-28ஐ கவனமாக வாசியுங்கள். யாக்கோபும் யோவானும் "விருப்பங்களின் மோசமான விஷயம் ஒன்றைக் கொண்டிருந் தார்கள்." அவர்கள் திட்டம் தீட்டினார்கள்; அவர்கள், கண்டிக்கத்தக்க செயலுக்கு உடந்தையாக இருந்தார்கள். அவர்கள் விரும்பிய அந்தச் செயலில், அவர்கள் தங்கள் தாயையும் மனவிருப்பத்துடன் செயல்படும்படி இணங்கச் செய்தார்கள்! அது பிள்ளைத்தனமானதாக இருந்தது; உபதேச ரீதியாக அது சாத்தியமற்றதாக இருந்தது; அது தவறானதாக இருந்தது; அது பிறரைப் புண்படுத்தக் கூடும்!

பின்வரும் கூற்றானது வாழ்வில் சத்தியமாக/உண்மையாக உள்ளது: மனிதர்கள், அரசியல் பற்றியும், பெரிய வியாபாரங்கள் பற்றியும், சபை விஷயங்கள் பற்றியும் கூட விமர்சனம் செய்துகொண்டு தொடர்ந்து "தங்களையே முட்டாள்களாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்." நாம் எப்போது [தான்] கற்றுக் கொள்வோம்? மனிதன் சிறிதளவே அறிந்திருக் கின்றான் - அது ஒரு விரல் உறையை நிறையக் கூட இருப்பது இல்லை! செய்தித் தாளில் கருத்துப்படங்களைக் காட்டிலும் "ஆசிரியருக்குக் கடிதங்கள்" என்ற பகுதி மிகவும் களிப்பூட்டுவதாக உள்ளது. மனிதன் அறிவதில்லை, அறிய முடியாது. யோபு ஒரு கடினமான வழியில் அறிய வேண்டியிருந்தது. அவர் தேவனுடன் வாதாட முடியும் என்று நினைத்தார்! அவர் தமது வாயை விவாதங்களினால் நிறைத்தார். பின்பு தேவன் வந்தார்! தேவன் கேள்விகளைக் கேட்டார். வாழ்வைப் பற்றிய தேவனின் அடிப்படைக் கேள்விகளில் ஒன்றுக்குக் கூட யோபுவால் பதில் அளிக்க

முடியவில்லை. யோபு மனந்திரும்பினார் (யோபு 40:3-5; 42:1-6). யோபு தமது பாடங்களை நன்கு கற்றார். தேவன் தேவனாகவே இருக்கின்றார், மற்றும் மனிதன் மனிதனாகவே இருக்கின்றான்.

இருந்தபோதிலும், தேவன் தமது செயல்பாட்டில் மனிதனை வரவேற்கின்றார். பரலோகம் என்பது கேள்விகளுக்குத் தேவன் பதில் அளிக்கின்ற நித்திய வினாடி வினா நிகழும் இடமாக இருக்கும் என்று பலர் நினைக்கின்றார்கள்! இத்தகைய கருத்தின்மீது நம்பிக்கை வைக்காதீர்கள்! ஒருவர், "நான் தேவனிடம் கேட்பதற்கு ஆயிரம் கேள்விகளை வைத்திருந் தேன் - நான் அவரை சந்தித்தது வரை!" என்று கூறினார். தேவனைக் கண்டறிதலும் தேவன் என்ன விரும்புகின்றார் என்று கண்டறிதலும் நமது விருப்பங்களைக் காட்டிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைகளாக உள்ளன. ஜெபம் என்பது பிள்ளைத்தனமான வேண்டுகோள்களாகக் குறைக்கப்பட லாகாது என்பதை யாக்கோபும் யோவானும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டி யிருந்தது. குடும்பமானது தன் சிலாக்கியங்களுடன் ஜெபத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது. பரிசுத்தவான்களும் கூட தேவனைத் திறமையாகக் கையாளுவதற்கு முயற்சி செய்யக் கூடாது. தேவன் செவிகொடுத்து நமது ஜெபங்களுக்குப் பதிலளிக்க விரும்புகிறார். ஜெபத்தில் நாம் தேவனை அறிய *விரும்ப வேண்டுமே தவிர அவரைப் பயன்படுத்த விரும்பக் கூடாது! நாம் தேவனைக் கொண்டிராமல் தேவனுடைய வல்லமைக்குச் சென்று சேரும் வழியைக் கொண்டிருக்க முடியாது. இதுவே விஷயமாக உள்ளது.*

சில ஜெபங்கள் பதில் அளிக்கப்படுவதும், மற்றவை மறுக்கப்படுவதும் ஏன் என்பதை அறிதல் என்பது தேவனுடைய (எல்லாம் அறிந்த) சிந்தையைக் கொண்டிருத்தல் என்றாகிறது. மறைவானவைகள் தேவனுக்கு உரியவைகளாக உள்ளன (உபா. 29:29). வானங்கள் பூமியைக் காட்டிலும் எவ்வளவோ உயரமானவைகளாக உள்ளன. தேவன் படைப்பவராக உள்ளார்; நாம் படைப்புயிர்களாக உள்ளோம். ஜெபத்தைப் புரிந்து கொள்ளுதல் என்பது தேவனாகவே இருத்தல் என்பதாகிறது. அத்துடன், மனிதன் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தால், எதற்காக ஜெபிக்க வேண்டும்? நாம் தேவன் மீது விசுவாசம் கொள்கின்றோமா அல்லது ஜெபம் பற்றிய நமது விக்கிரகாராதனைத்தனமான கருத்தின்மீது விசுவாசம் கொள்கின் றோமா? நாம் தேவன் மீது விசுவாசம் கொண்டிருந்தால், நாம் ஜெபிப்போம் மற்றும் அமைதியாகக் காத்திருப்போம். மனிதனுக்கு தேவன் தேவைப் படுகின்றார் ... விளக்கங்கள் அல்ல. மனிதனுடைய "கடலைக்கொட்டை" மூளையால் விளக்கங்களைக் கையாள முடியவில்லை. தேவன் யோபுவுக்கு ஒருக்காலும் ஒன்றையும் விளக்கப்படுத்தவில்லை - ஆனால் அவர் வந்தார்! யோபுவுக்குப் பதில்கள் தேவைப்படவில்லை - தேவனே தேவைப்பட்டார். நமக்கு தேவன் தேவைப்படுகின்றார். தேவன் தேவனாக இருப்பதால், ஜெபத்திற்குத் தேவன் எவ்வாறு அல்லது ஏன் பதில் அளிக்கின்றார் என்பதை அறிதல் என்பது உண்மையாகவே நமது வேலையாக உள்ளதா? நமது சிந்தனைகள் இன்றி அல்லது நமது சிந்தனைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் தேவன் நம்மை வழிநடத்துவதில்லை, ஆனால் நமது சிந்தனைகள் மூலமாகவே அவர் நம்மை வழிநடத்துகின்றார். யாரோ ஒருவர், "நீங்கள்

ஒலிநாடாக்களைக் கேட்கலாம், புத்தகங்களை வாசிக்கலாம், ஜெபகருத் தரங்குகளுக்குச் செல்லலாம்; ஆனால் நீங்கள் ஜெபிக்கத் தொடங்கும்போது தான் ஜெபிக்கக் கற்றுக் கொள்வீர்கள்'' என்று கணித்துள்ளார். நாம் ஜெபத்திற்குள்ளோ அல்லது ஜெபத்திற்கு வெளியிலோ நம்மைத் தத்துவார்த் தப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது. தேவன் உங்கள் ஜெபங்களுக்குப் பதில் அளித்துள்ளார் என்று நீங்கள் நம்புகின்ற வரையிலும் ஜெபியுங்கள் ... ஜெபியுங்கள் ... வேத வசனங்களின் அடிப்படையில் ஜெபியுங்கள்.

மனிதன் தான் கேட்பது என்ன என்பதைப் பொதுவாக அறிவதில்லை

நாம் மிகக் கொஞ்சமானவைகளின் மீது கவனம் செலுத்துவதினால் மிக அதிகமானவற்றைத் தவறவிடுகின்றோம்! இயேசு யாக்கோபுவையும் யோவானையும் கடிந்துகொண்டார். ஆயினும், மத்தேயு 20:20-28ஐ இப்போதுதான் முதன்முறையாக வாசிப்பதுபோல் வாசித்துப் பாருங்கள். தாயும் மகன்களும் இயேசுவிடம் வந்து இயேசுவைப் பணிந்து கொண்டார் கள். மனிதன் தனது மிகச் சிறந்த செயல்பாட்டிலும் தோல்வி அடைகின் றான்! எவரும் பூரணப்பட்டவர் அல்ல. அவர்கள் கேட்டார்கள். இயேசு வின் பதிலைக் கவனியுங்கள்: "உனக்கு என்ன வேண்டும்?" (மத். 20:21). கேட்கப்பட வேண்டும் என்று இயேசு விரும்பினார்; அவர் நமக்குக் கொடுக்க விரும்புகின்றார். இயேசுவினிடத்தில் வந்து, இயேசுவினிடத்தில் கேட்டல் என்பது தவறானதாக இருப்பது இல்லை.

இயேசுவின் கடிந்துகொள்ளுதல் தீவிரமானதாக உள்ளது, அது வன்மையானதாகக் கூட உள்ளது: "நீங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது இன்னது என்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை'' (வ. 22அ). அவர்களது வேண்டு கோளைப் பின்வரும் இரண்டு அடிப்படைக் காரணங்களுக்காக இயேசு மறுத்தார்: (1) அவர்களின் வேண்டுகோளானது அவர்களையும் பிறரையும் புண்படுத்தும், (2) அது உபதேசரீதியாக சாத்தியம் அற்றதாக இருந்தது. தேவன் இயேசுவுக்கு ஒரு சிம்மாசனத்தையல்ல - ஆனால் சிலுவையையே கொடுத்தார். மற்ற சீஷர்கள் யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோரின் வேண்டு கோளினால் அவர்கள்மீது எரிச்சலானார்கள்! அவர்களின் விருப்பத்திற்கு ''ஆம்'' என்று பதில் அளித்தலானது ''சபையைப் பிளவுபட'' 7ச் செய்திருக்கும். பல வேளைகளில் நமது ஜெபங்கள் மறுக்கப்படுகிறபோது அவை நமது ஜெபங்களுக்குச் சிறந்த பதில்களாக இருக்கின்றன. இவர்களின் விஷயமும் அப்படிப்பட்டதாகவே இருந்தது. யாரோ ஒருவர், "பதில் அளிக்கப்படாத ஜெபங்களைக் காட்டிலும் பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபங்களுக்கே அதிக கண்ணீர் சிந்தப்பட்டுள்ளன" என்று கணித்துள்ளார். தேவன் "இல்லை" என்று பதில் அளித்ததற்கு, நன்றி செலுத்தப்போதுமான அளவுக்கு நீண்ட நாட்கள் நான் வாழ்ந்துள்ளேன். சுயநலமான, சிந்திக்கப்படாத ஜெபங்கள் நம்மைப் புண்படுத்துகின்றன. அவைகள் நம்மை, அதிகமான மிட்டாய் களை விரும்பும் பிள்ளைகளைப் போலச் செய்கின்றன.

வசனப் பகுதியை மேலும் வாசியுங்கள். அந்த மகன்களுக்கு மகிமை அல்ல, ஆனால் தியாகமே வழங்கப்பட்டது. வெற்றிகரமான ஜெபம் என்பது, நாம் தேவனிடத்திலிருந்து எதைப் பெறுகின்றோம் என்பது அல்ல, ஆனால் தேவன் நம்மிடத்திலிருந்து எதைப் பெறுகின்றார் என்பதாகவே உள்ளது. இந்த கவனித்தல் என்பது நமது ஜெபவாழ்வில் இடர்ப்பாடு மிகுந்ததாக உள்ளது. தேவனிடத்தில் ஜெபித்தல் என்பது நம்மை நன்றாக உணரும்படிக்கானதாக இன்றி, நம்மைத் தாழ்மையுடன் வைத்திருப்பதற் கானதாகவே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஜெபம் என்பது ஒருபோதும் செயல்படுதல், சிந்தித்தல், துன்புறுதல் அல்லது கொடுத்தல் என்பவற்றிற்குப் பதிலீடாக இருந்ததில்லை. ஜெபம் என்பது இந்த முயற்சிகள் யாவற்றிற்கும் அஸ்திபாரமாக உள்ளது. ஜெபத்தில் தேவன், நம்மிடத்திலிருந்து மிகச் சிறந்தவை வெளிவருவதற்கு அனுமதிக்கின்றார்!

யாக்கோபும் யோவானும், இயேசுவால் “இடிமுழுக்க மக்கள்” என்று பெயரிடப்பட்டார்கள் (மாற். 3:17). காலமும் பக்குவமும் அவர்கள் அறியப் பட்ட வகையில் அவர்களை மாற்றின. யாக்கோபுதான் முதன்முதலாக வேத சாட்சியாக மரித்த அப்போஸ்தலராயிருந்தார். யோவான் “அன்பின் அப்போஸ்தலர்” என்று அழைக்கப்பட்ட அன்பார்ந்தவராக இருந்தார். ஒரு காலத்தில் விரும்பப்பட்டதை, நேர்மையாக நாம் பின்னோக்கிக் காண்கையில் பயமடைகின்றோம். ஒரு காலத்தில் பேரார்வத்துடன் நம்மால் விரும்பப்பட்ட விஷயமானது, இப்போது வெறுப்பூட்டுவதாக இருக்கிறது. ஜெபம் நம்மைப் பக்குவப்படுத்துவதால், ஜெபம் நம்மை மாற்றுகிறது.

நாம் கேட்பதற்கு முன்பே தேவன் [அவற்றை] அறிகின்றார்

ஜெபத்தில் ஒருவர் நம்பிக்கைகொள்வதற்கு, ஆழ்ந்தறிவுள்ள முறையில் சிந்தித்து நேர்மையானவராக இருக்க வேண்டும். நாம் கேட்பதற்கு முன்பே தேவன் [அவற்றை] அறிகின்றார். “அப்புறம் ஏன் ஜெபிக்க வேண்டும்?” என்று தேவன் மீது நம்பிக்கையற்றவர் கேட்கின்றார். இதுதான் ஜெபிப்பதற் கான முழுக்காரணமாக உள்ளது: “… உங்கள் பிதாவை நோக்கி நீங்கள் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதற்கு முன்னமே உங்களுக்கு இன்னது தேவை என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார்” (மத். 6:8, 32; லூக். 12:30). ஜெபம் என்பது சிறுபிள்ளைகள் ஒரு தந்தைக்கு அடிபணிந்திருப்பதைப் போன்றது என்று இயேசு கூறினார் (மத். 7:11; லூக். 11:13). பல பரிசுகள், பிள்ளைகளால் ஆழ்ந்தறிவுடன் சிந்திக்கப்பட்டு, அவற்றை வற்புறுத்திக் கேட்காத வரையில் கொடுக்கப்பட முடியாதவைகளாக உள்ளன.

இயேசு, “கேளுங்கள், தேடுங்கள், தட்டுங்கள்” என்றும் கூறியுள்ளார் என்பதை நினைவில் வையுங்கள். ஜெபம் என்பது ஒரு தானியங்கிபோன்ற, மத மாயாவாதம் அல்ல. மிக அதிகமான பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளை களுக்கு மிக அதிகமானவற்றை மிக விரைவிலேயே கொடுத்து விடுகின்றார் கள். அவர்கள் வயது வந்தவர்கள் ஆகும்போது, உண்மையான வாழ்வுக்கு

தயாரிப்பு அற்றவர்களாகி விடுகின்றார்கள். தேவன் ஒரு "கிறிஸ்துமஸ் தாத்தாவாக" இருப்பதில்லை. பொறுப்பற்ற விருப்பங்கள் பூர்த்தி செய்யப் படும்போது அவை தீங்கிழைப்பவையாகி விடுகின்றன. ஜெபத்தில் குழந்தைத்தன்மையல்ல ... ஆனால் ஆழ்ந்தறிவுள்ள இன்றியமையாமையே உள்ளது. ஒரு குழந்தை விரும்புகின்ற எல்லாவற்றையும் கொடுத்து விடுதல் என்பது அந்தக் குழந்தையைச் சலிப்படையச் செய்துவிடுகிறது. நாம் பணியாற்ற மனதில்லாதவற்றைப் பெறும்படிக்கு நாம் ஜெபிக்கக் கூடாது. இன்றைய நாட்களில் பலர் எவ்விதத் தியாகமும் இன்றியே கொடுக்கின்றார் கள், உபவாசமின்றியே ஜெபிக்கின்றார்கள், கண்ணீர் இன்றியே சுவிசேஷ ஊழியம் செய்கின்றார்கள். இது பணிக்கு உதவாது! ஜெபத்திற்குப் பின்பு நாம் என்ன செய்கின்றோம் என்பது ஜெபத்தின் மாபெரும் சோதித்தறிதல் களில் ஒன்றாக உள்ளது. ஜெபம் என்பது ஒழுங்கு முறையாக உள்ளது.

தேவன் ஒரு வழியில் மட்டுமே செயல்பட முடியும் என்று நம்மில் பலர் நினைப்பது பரிதாபகரமானதாக உள்ளது. சில வேளைகளில் சூழ்நிலைகள் மேன்மையாவதற்கு முன்பு அவை மிகவும் மோசமாகி விடுகின்றன என்று வேதாகமம் நமக்குக் கூறுகிறது. இது சிலுவையின் சத்தியமாக உள்ளது. சிலுவை இல்லையேல் கிரீடம் இல்லை. நாம் எதிர்பார்த்தவற்றிற்கு எதிரான வற்றைக் கூட தேவன் செய்யலாம். தேவனிடத்திலிருந்து எதிர்பாராத வற்றிற்குத் தயாராக இருக்கவேண்டும் என்பது விசுவாசத்தில் ஒரு அடிப்படைக் கொள்கையாக உள்ளது. இருளான வேளைகளில் தேவன் நம்பப்படக் கூடியவரா? வெறுமையான மற்றும் திறந்த கரங்களைக் காணும் இடத்தில்தான் தேவன் கொடுக்க இயலும். அன்றாட வாழ்வுக்காக என்பதைக் காட்டிலும் நித்திய ஜீவனுக்காகத் தேவனை நம்புதல் என்பது மிகச் சுலபமானதாகக் காணப்படுகிறது.

மனிதன் தேவனை மாற்ற முடியுமா?

மனிதன் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனை மாற்ற முடியுமா? என்ன ஒரு பயபக்தியான, பரிசுத்தமான சிலாக்கியம்! மிகச் சிறந்த பதில்கள் என்னிடத் தில் இருக்க நான் விரும்புகின்றேன்! எல்லைக்குட்பட்ட, தவறுகின்ற, தவறக்கூடிய மனிதன் தவறாத தேவனை மாற்ற முடியுமா? இந்தச் சிந்தனை நகைப்புக்கு இடமானதாக உள்ளதா? இதை யாத்திராகமம் 32:14ல் மோசே செய்தார். இதை 2 இராஜாக்கள் 20:1-6ல் எசேக்கியா செய்தார்! மற்றவர் களும் ஜெபித்து மகிமையுள்ள பதில்களைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்! தேவனுடைய தாழ்மை! தேவனுடைய இடர்ப்பாடு! என்ன ஒரு தேவன்! நமது வேத வசனத்தில் உள்ள யாக்கோபு, யோவான் போன்ற மற்றவர்கள் தோல்வியடைந்தார்கள். மனிதன் தேவனுக்கு ஆலோசனை வழங்கக் கூடும் என்று சிந்தனையே நம்புதற்கரியதாக உள்ளது! ஆயினும் ஜெபம் என்பது மூடநம்பிக்கையல்ல. தேவன் ஒரு மந்திரவாதியோ அல்லது ஆயுள்காப்பீட்டு முகவரோ அல்ல. ஞானமுள்ள பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் வேண்டுகோள்களை விரும்புகின்றார்கள். அவர்கள் ஞானமான வேண்டு கோள்களை மதிக்கின்றார்கள், ஆனால் திறமையாகக் கையாளப்படுவதை

வெறுக்கின்றார்கள். தேவன், பகட்டுப் பொருட்களையும், விக்கிரகங் களையும், குழந்தைத்தனமான வாக்குறுதிகளையும் ஆழமாக வெறுக்கின் றார். சிலைகளிலோ அல்லது [ஜெபமாலை] மணிகளை உருட்டுவதிலோ தேவன் இருப்பதும் இல்லை, அவற்றை அவர் விரும்புவதும் இல்லை.

ஜெபம் என்பது ஒரு விவாதமாக இருப்பதில்லை. தேவனுடைய சித்தத்திற்கு எதிரானவற்றில் மனிதன் அவருடன் பேச முடியாது. தேவன் தயங்குகின்றவரல்ல - அவர் மனவிருப்பமானவராகவே இருக்கின்றார். நாம் தேவனுடன் "கீழாகப் பேசுகின்றவர்களாக" இருக்க முயற்சி செய்யக் கூடாது, மாறாக "நம்மை மேலாக உயர்த்துகின்றவர்களாக" இருக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஜெபம் என்பது நாம் தேவனைப் பயன்படுத்துதல் என்று இல்லாமல், நம்மைத் தேவன் பயன்படுத்துதல் என்பதாகவே உள்ளது. "தேவனை சோதித்தல்" என்ற கருத்தே மென்மையான, வேண்டுமென்றே பேசப்படாத தேவதூஷணமாக உள்ளது. ஒரு நட்புறவைப் "பயன் படுத்துதல்" என்பது அந்த நட்புறவைத் "தவறாகப் பயன்படுத்துதல்" என்பதாகவே உள்ளது.

மற்றவர்களையும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கவேண்டும்

யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோரிடத்தில் மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் எரிச்சலானார்கள் - இது அவர்கள் முதலில் இந்த வேண்டுகோளை வைக்கச் சிந்தியாமல் இருந்ததால், அவர்கள் சிடுசிடுப்பு அடைந்தார்கள் என்று மட்டும் அர்த்தப்படுத்துவதாக இருக்கலாம்! ஒருவர் மழைக்காக ஜெபிக்கின்றார்; இன்னொருவர் வெயிலுக்காக ஜெபிக்கின்றார். ஜெபங்கள் ஒன்றையொன்று விலக்குவதாக இருக்கக் கூடும். இயற்கை (தேவன்) நீதியுள்ளவர்கள் மீதும் நீதியற்றவர்கள் மேலும் மழையைப் பெய்விக்கிறது. தேவன் தமக்குத் தாமே முரண்பட முடியாது. ஐநூறு கோடிக்கும் அதிகமான மக்கள் பூமியில் உள்ளனர், தேவன் கைநிறைந்தவராகவே இருக்கின்றார்!

ஆம், இதை உணர்ந்து அறியுங்கள்! மிக அதிகமான ஜெபங்கள் இளைஞருக்குரியவைகளாக உள்ளன. அவைகள் சுயநலமிக்கவைகளாகவும் தவறானவைகளாகவும் உள்ளன! அந்த உண்மையை நமது வேத பாடப்பகுதி வெளிப்படுத்துகிறது. நாம் யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோரை முதலில் எரிச்சலுடனும், பின்பு பரிதாபத்துடனும், பின்பு நகைச்சுவை யுடனும் கண்ணோக்குகின்றோம். அவர்கள் நம்மைப் போன்றவர்களாகவே உள்ளனர்! நமது ஜெபங்களைப் பற்றி அவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்?

"ஆண்டவரே, நான் ஜெபத்தில் நம்பிக்கை
கொள்ளுவதில்லை. நான் உம்மை நம்புகின்றேன்.
விசுவாசத்துடன் ஜெபிக்க எனக்குப் போதியும்."